

CONCLUSIONS SUBSEU

PSC Baix Llobregat

DOBLE DISCRIMINACIÓ, UNA SOLA RESPOSTA: FEMINISME I SOCIALISME

19/05/2026

Masia Can Rissuenyo, Carrer Piux XII, Cornellà de Llobregat.

COMISSIÓ DE TREBALL DEL CONGRÉS ON S'EMMARCA L'ACTIVITAT

Racisme

DESCRIPCIÓ DE L'ACTIVITAT (objectiu, què s'ha fet, participació, etc.)

La xerrada va ser un acte dins de la programació d'activitats i tallers impulsats per la Federació del PSC del Baix Llobregat amb motiu de la preparació del 7è Congrés de les Dones del Baix Llobregat.

La ponència va ser a càrrec Chayma Rachdi Mennana, graduada en Humanitats, amb menció en Cultura Contemporània i amb un màster en Drets Humans i Globalització, amb especialització en col·lectius vulnerables. Treballa amb dones migrades i col·labora amb el Centre d'Investigadors i Professionals Euro Àrabs (EUROARAB) en projectes sobre les necessitats i realitats de les persones d'origen àrab i nord-africà a Catalunya, amb l'objectiu de generar coneixement i contribuir al disseny de polítiques públiques més inclusives.

Van participar 21 persones (16 dones i 5 homes).

OBJECTIUS DE L'ACTIVITAT

La xerrada va tenir per objectius:

- Generar un espai de reflexió, aprenentatge i debat al voltant de la doble discriminació que pateixen moltes dones pel fet de ser dones racialitzades.
- Visibilitzar les desigualtats específiques que pateixen les dones racialitzades en els diferents àmbits de la seva vida.
- Incorporació de la perspectiva interseccional en les polítiques públiques.
- Presentació de bones pràctiques.

CONCLUSIONS (principals idees i propostes)

La xerrada es va dividir en quatre blocs diferenciats, en un primer lloc la trajectòria personal i professional de la ponent, posteriorment les desigualtats específiques de les dones racialitzades, la perspectiva interseccional de les polítiques públiques i per últim els discursos d'odi, racistes i masclistes. Sobre la seva trajectòria personal i professional, la Chayma va començar parlant sobre les seves experiències vitals, les quals havien estat marcades per l'origen i el gènere, encara que en un primer moment no n'era del tot conscient. Aquesta casuística va influir de manera directa en la seva mirada feminista i antiracista, sobretot en la mirada crítica a la societat i, en concret, al feminisme. Reivindica un activisme i un feminisme que reconguin les diferències i no tinguin por de verbalitzar-les ni reivindicar-les.

La Chayma reconeix totes les lluites que les feministes han fet al llarg de la història, però reivindica la invisibilització, en moltes ocasions, de les dones racialitzades i de les seves lluites. Lluites que haurien de ser part del discurs feminista i motor de canvi social. Les experiències professionals que ha tingut al llarg de la seva vida, especialment amb dones migrades, li han fet ser conscient de les grans dificultats que tenen i de les lluites per aconseguir viure amb dignitat. Situacions marcades per una burocràcia excessiva, incongruències legislatives i històries de vida condicionades per aquest context.

La ponent reivindica el paper de totes les dones que l'han precedit i l'han impulsat a dedicar-se a l'activisme, des de grans filòsofes i polítiques fins a companyes de vida, i destaca la seva mare com a font d'inspiració.

La doble discriminació és una realitat a la vida de les dones racialitzades. És la càrrega social i vital d'estar marcada per ser dona i migrant. El reconeixement i la visibilització d'aquesta doble discriminació és imprescindible per poder impulsar polítiques públiques que tinguin l'objectiu d'acabar amb ella. Davant la pregunta sobre en quins àmbits de la vida es fa més visible aquesta doble discriminació, la Chayma reitera que es dona en tots els moments vitals d'una persona. Des de l'escola, on s'assenyala una noia pel fet de tenir una determinada cultura, fins a la família que està buscant un pis de lloguer i la persona de la immobiliària només li ensenya pisos d'uns determinats barris.

Barris que ella reivindica com a espais de sororitat entre moltes dones, espais d'agermanament que moltes vegades s'estereotipen i on hi ha una forta influència de la segregació. Hi ha una falta de sensibilitat per part de les persones i, en concret, de les administracions públiques en relació amb el tractament de les dones racialitzades. En la majoria d'ocasions no es té en compte la doble discriminació que pateixen i, alhora, se les estereotipa o es prenen decisions per elles en base a una suposada manera de veure el món relacionada amb la seva cultura.

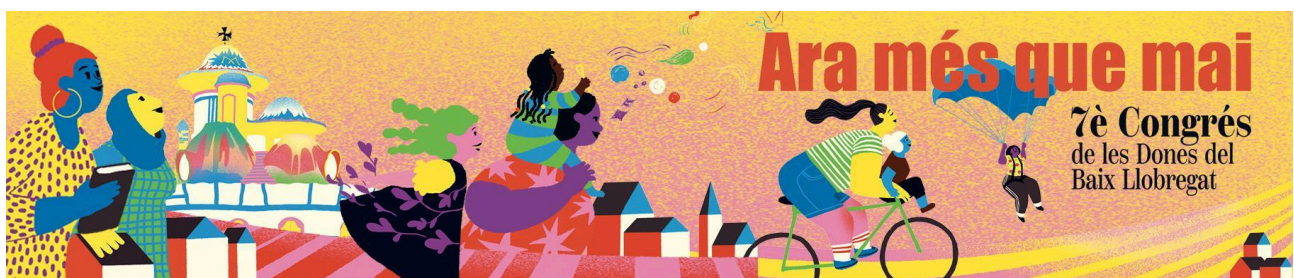
Això, lògicament, genera un cansament constant que, en moltes ocasions, deriva en frustració i desesperança, situació que genera la necessitat de suport en les comunitats que mencionava prèviament i en la sororitat d'altres dones que es troben en una situació similar. Per tant, considera que les xarxes de suport entre dones són quelcom fonamental en el dia a dia de moltes d'elles.

La importància de la interseccionalitat en les polítiques públiques és evident per tot l'explicat prèviament, però sobretot perquè les administracions només trobaran solucions a totes aquestes qüestions escoltant les demandes i necessitats d'aquest col·lectiu. És imprescindible escoltar les dones migrades i analitzar les seves situacions per detectar les llacunes que té la nostra legislació i, en concret, els processos administratius. Per tant, la necessitat de reformar les nostres lleis és imprescindible per poder canviar el paradigma i aconseguir que totes les administracions tinguin les eines necessàries.

Els ajuntaments són una peça clau, com a administració més propera a la ciutadania, i han d'aconseguir garantir la interseccionalitat en les polítiques públiques que impulsen per no deixar ningú enrere.

La normalització dels discursos d'odi és quelcom evident que ens preocupa i hem aprofitat aquest acte per analitzar la societat actual. Ens qüestionem si el racisme que avui dia és evident ha estat sempre part de la nostra societat o si, en canvi, ha augmentat en els últims anys. És important reconèixer que ser racista avui dia no està penalitzat socialment; més aviat, tot el contrari: és quelcom que s'aplaudeix i es considera valent.

Els partits polítics d'extrema dreta i, fins i tot, alguns partits de dreta s'aprofiten de l'estigmatització de les persones racialitzades per consolidar un discurs antiimmigració i racista. Aprofiten les qüestions que preocupen socialment i culpen i

assenyalen les persones racialitzades. Alguns ja no s'amaguen i criden "prioritat nacional", però d'altres pacten governs amb polítiques públiques clarament masclistes i racistes. És evident que hi ha una instrumentalització política del racisme per part dels partits d'extrema dreta i de dreta, però també és important que els partits d'esquerres siguin contundents en el seu discurs.

Durant l'acte s'han mencionat algunes bones pràctiques actuals i, en concret, s'ha explicat el primer pla antiracista de Barcelona, presentat aquell mateix dia, com una eina innovadora i transversal, ja que proposa polítiques antiracistes en matèries com l'habitatge, l'educació, la salut, la participació i la convivència, entre d'altres. També pretén una transformació institucional per tal de revisar pràctiques i mecanismes interns de la pròpia administració amb l'objectiu d'evitar el racisme institucional.

